

Незвичайна знахідка в кублі контрабандистів

Завдяки зусиллям доблесних співробітників Новогеоргіївського повітового жандармського управління було заарештовано банду контрабандистів, яка вже давно діяла в нашому місті та його околицях, але досі вислизала з рук поліції.

Злочинці таємно переправляли через кордон та розповсюджували заборонені магічні речовини та речі окультного призначення. Під час проведеного жандармами обшуку в кублі контрабандистів було виявлено значну кількість закоркованих пляшок (імовірно, із забороненими речовинами), а також кілька речей невідомого призначення. Речовини передані на експертизу до лабораторії окультного відділу повітової жандармерії. Речі — на кафедру археологічних та магічних знахідок університету Святого Георгія для подальшого дослідження.

Неабияке здивування всіх присутніх викликала ще одна знахідка. Оглядаючи підвал, ротмістр Заліський помітив у кутку дивне синьо-біле світло. Там виявилася невелика залізна клітка з птахом, схожим на чаплю, але значно меншим за розмірами. Птах виглядав дуже кволим, однак при спробі ротмістра підняти клітку почав бити крилами й навіть спробував дзьобнути жандарма в руку. Як пізніше стверджував ротмістр Заліський, дивне світло йшло від оперення птаха. Однак більше ніхто з присутніх не зміг цього підтвердити.

Птах переданий до відділу надприродних зоологічних феноменів при університеті Святого Георгія. Як стало відомо нашому кореспонденту з власних джерел, професори університету поки що не можуть точно встановити вид знайденого птаха. Ми будемо тримати читачів у курсі щодо подальшого розвитку подій.

Дорогий щоденник... Вітаю нащадки... Ще один день в паскудному новому світі. Ура.

Уявлення не маю, кому ці записи можуть потрапити до рук, але тримати в собі все, що коїться в моєму житті, я більше не можу... Тож, мій терплячий читачу, ~~краще одразу спали цю купу мотлоху і не витрачай свій час...~~ прочитай і спали ~~до біса...~~

Мій друг Василь Чорний, ~~на ретво йому небесне~~, колись порадив спробувати вести щоденник для того, щоб зібрати свої ламані думки до купи, казав, що ця писанина допоможе мені в самоорганізації, ~~тому я...~~

«Відповідальність перед самим собою, найбільша відповідальність» — казав Василь, ~~поки не прострелив собі від депресії макітру...~~ Почну цей дурний щоденник з болючого: все нормальне життя пішло під три чорти. Не знаю як там зараз, коли це читають, але в моєму світі сталася колосальна катастрофа — другий потоп... Бог, Диявол, чи може якісь інші вищі сили вирішили познущатися над нашим світом і наслати несподівано повені, які перетворили нашу багатостраждальну планетку на купу островів... ~~Хоча люди, які мають хоча би трохи сірої речовини прекрасно розуміють, що причиною цього некла на землі стало втручання московитів та об'єднаних сил німців в екологію Антарктиди. Пошуки загадкової колиски цивілізацій, використання нових технологій на паровій тязі призвело до перетворення льодовиків в кану і... хоча кому це все цікаво, в підручниках історії такого не буде...~~

Перенаселення, голод, брак робочих місць, побудова швидкими темпами водяних міст... справжній хаос, який давить на мою макітру... Чому так сталося? Де були Боги, яким так наполегливо всі моляться? Невже це наша кара?

~~Не вмію закінчувати записи...~~ Ще один день в клятому новому світі.

Ще один день в клятому новому світі.

Мій острів називається «Зміїним». Біс його знає чому; ~~бо дуна на їжака схожа більше, ніж наш острів на змію.~~ Острів входить до складу ООНА (Об'єднання островів нових Антів). Всі «сухі» слов'яни «брати» вирішили об'єднатися в нову структуру для зручного виживання... ~~Хто в це повірить?~~

До чорта політику, я в ній ніколи не розбирався нормально, однак варто знати лише те, що владу в руках тримає зараз в основному церква.

Чому так? Ну, потоп, катастрофа, смерті... Як думаєте, кому довіриться більшість людей і хто залюбки цим скористається?

~~Мабуть, варто еказати, хто я такий, та надати екуні~~ біографічні відомості про свою скромну, ~~циничну~~ особу?

Я Роман Якович Маковій народився, виріс та існую надалі в місті Новогеоргіївську (~~саме так, в честь того самого святого, який заколов змія~~). Мені 26 років, працюю викладачем з вивчення міфології та окультних практик в університеті Святого Георгія. Маю сестру Аду (16-ти років.), яка осліпла, коли їй було 10. Батьки загинули в потопі. ~~Батько був військовим, а мама лікарем...~~

Тепер все по черзі... ~~Навіщо я це все пишу? Відчуваю~~ себе навіженим, який говорить зі стіною, Господи, ~~що ти робиш зі мною?~~ Потоп не єдина наша проблема... Купа магічних істот, різних химер активно почали з'являтися в нашому житті через потоп.

Порушення клімату та екосистем змусило міфологічних істот явити себе людям. Якщо до цього ми мали лише поодинокі зустрічі з bestіями, то тепер нам доводиться ділити активно територію з тими, кому вдавалося ховатися від людського ока. Вони теж хочуть вижити, як і люди.

Церква не могла терпіти такого живого підтвердження язичницьких вірувань, тому активно почала створювати

кафедри та підрозділи для вивчення химер та способів їх подальшої ліквідації на території ООНА. Був створений трактат «Серп», куди записувалися істоти за рівнем небезпеки. Трактат кожен рік оновлюється. Все живе, ~~нотойбічне, химерне, магічне, окультне, диявольське~~ що відходить від норми підлягає знищенню на місці, а потім подальшому дослідженню, винятки становлять лише ті істоти, яких можливо дослідити в живому стані, але і їх потім страчують... ~~Божевільня, мій мозок не витримує такої реальності, він відмовляється вірити в цей кошмар, я чекаю, коли просто прокинуєсь...~~ На інших об'єднаних островах все більш гуманно, але наша влада відмовляється від цивілізаційної позиції, постійно наголошує на тому, що «Кожна гадина, змії, усіляка потвора має бути знищена вогнем і мечем».

Ще один день в клятому новому світі.

*Записи з щоденника Романа Маковія
12 червня 19... рік.
Новогеоргіївськ*

Ще один день в клятому новому світі.

~~На кілька днів я покинув цей щоденник, але те, що зі мною сталося сьогодні, змусило мене повернутися до нотаток, бо тільки написання мемуарів допомагає приборкати кашу в моїй макітрі...~~

~~Кляте життя, бісові люди, чому нас всіх не втопило однією хвилиною? краще вже вода в легенях, ніж те лайно, що відбувається зараз в душі.~~

Як я казав, працюю в університеті Святого Георгія, викладачем. В університеті є кафедра, яка відповідає за цілий відділ досліджень всього магічного та химерного (артефакти, гримуари і тому подібне), куди я маю доступ завдяки клопотанням мого наставника та колеги — Івана Підкови. Так, як би ще такий шмаркач як я отримав би доступ до таких секретів...

Насправді, чхав я на науковий інтерес, плював на патріотизм та віру. Я тут заради сестри. Я сподіваюсь, що в мої руки потрапить магічна штуковина, за допомогою якої я зможу повернути Аді зір.

~~Який я наївний ідіот... який нікчемний... Коли люди на у відчай, вона готова вірити у будь-яке спасіння... Мені чхати, що ви думаєте про мене та мої думки, ~~еналіть це, не читайте, я пишу це для себе. Тож ідіть всі під три чорти, кому щось не подобається...~~ я не просив це читати.~~

[сторінка пошкоджена чорнильними плямами]

... птах був мертвий.

Ще один день в клятому новому світі.

Лист 1.

Новогеоргіївське поштове відділення №3

12 червня 19... рік.

Адреса та індекс відправника

Роман Якович Маковій

вул. Надії 6, будинок 7.

М. Новогеоргіївськ

78377

Адреса та індекс одержувача

Ajame Shimidzu

4-1-1 Kamikodanaka

Kitashima-ken

JAMATO

Шановна пані Аяме, Вас турбує Роман Маковій, ми з Вами минулого року мали можливість приємно поспілкуватися на міжнародній конференції молодих науковців, присвяченій захисту водяних магічних істот, яких на жаль масово знищує уряд моєї країни. Пам'ятаєте мене? На мені була тоді ще фіолетова кумедна краватка. Під час фуршету Ви помітили, як я крутив в руках ляльку-мотанку, яку зробила мені на удачу моя осліпла сестра, і поцікавились, що це за річ. Я здивувався як добре Ви володієте моєю

рідною мовою, і ми почали з Вами говорити про те, що традиція ляльок-мотанок схожа чимось на традицію Вашої нації в пошитті фігурок-терімен. На прощання Ви дали мені свою адресу на випадок, якщо в мене з'являться питання пов'язані з вашими традиціями і культурою.

Ще раз перепрошую за своє нахабство, однак потребу Вашої консультації. Навіть не знаю з чого почати, а часу дуже мало, тож висловлюсь стисло й по суті. В університеті, де я працюю, я закріплений додатково ще за відділом вивчення артефактів та різних магічних, або гіпотетично магічних, речей. Поряд з моїм відділом, було ще створено відділ з вивчення надприродних зоологічних феноменів. До чого це я? Днями до сусіднього відділу привезли дивну істоту для подальшого вивчення та класифікації згідно трактату «Серп». Трактату, який Ви засуджуєте, як і більшість світових науковців. Здавалося б, до чого тут моя спеціальність? Істота перебувала в дивній клітці з ієрогліфами, тож мене покликали дослідити матеріал клітки та віднайти міфологічну приналежність цієї bestii. Але, коли я прийшов оглянути клітку, істота вже була мертва. Мій наставник, який завідує цим відділом, сказав, що один із молодих лаборантів не розрахував правильну дозу снодійного, що й стало причиною смерті. Істота була птахом, схожим на чаплю. Тіло вкрите білосинім пір'ям, яке, як сказав мій наставник, мало здатність світитися, однак цей момент вони не встигли з'ясувати, планують це зробити після розтину. Але для початку мають дочекатися спеціаліста зі столиці, бо раніше такої істоти ніхто в наших околицях не бачив. Це все що мені відомо про пернатого бідолаху, але я мав виконати свою роботу. Коли я прийшов оглянути клітку, то молодий лаборант, вочевидь той самий, що і вбив пташку, навіть не витяг її тіло з клітки, бо бачте не було розпорядження. Все довелося робити самотужки. Для початку я накреслив собі до записника символи (свої начерки я додаю до листа), а потім, пересиливши відразу до мертвої плоті, витяг птаха з клітки. І що Ви думаєте? В дзьобі я помітив яйце... Пані Аяме, я навіть не знаю, чим я керувався в ту

секунду, але чомусь я інстинктивно, мов навіжений, вийняв з дзьоба мертвого птаха це яйце й сховав тремтячою рукою в кишеню. Закінчив огляд клітки, окреслив останні символи до записника і покинув той клятий університет зі швидкістю вітру. Я відчував себе одержимим або злодієм, який вкрав дорогоцінну річ. Щоб Ви розуміли, я навіть забув зняти свого білого лабораторного халата, за що зловив багацько здивованих поглядів у свій бік, поки подолав шлях з університету додому. Далі все склалося ще дивніше. Коли я опинився нарешті в рідному гніздечку і присів в своє улюблене крісло, щоб перевести дух, моя сестра, яка добре вміла відчувати та розуміти людей і без можливості їх бачити, злякалася мого стану. Я лише мовчки вручив їй в руки яйце, ніби відрікшись від нього, і сказав, що це невеличкий подарунок, може вона захоче щось з нього зготувати, чи зробити якийсь виріб. В той момент я взагалі не розумів логіку своєї поведінки. Я був тверезим, пані Аяме, чесно, все це звучить як справжнє божевілля, але я кажу, як все було в той день. І коли я вже почав приходити до тями, Ада сказала мені, що це яйце живе і ми не можемо його вбити, бо вона відчуває, що ця істота потребує допомоги. Мене кинуло в холодний піт, я хотів вирвати у неї те яйце і викинути його у вікно, щоб воно розбилося, або втопилося, бо відчув, що це нам принесе купу проблем. Однак сліпі очі сестри, які дивилися мені в саму душу, та її ласкава посмішка змусили мене остаточно заспокоїти свій норов і придумати, як це створіння, ким би воно не було, врятувати. І я почав думати. Так як символи на клітці мені нагадали ієрогліфи Вашого народу, то я вирішив негайно написати Вам листа. Пані, Аяме, я справді не знаю, кому я можу довіритися, у кого спитати поради, тож щиро потребую інформації від Вас. Що означають ці символи на клітці, що це за істота, як її врятувати, та що мені робити? Прошу, не подумайте, що я втратив здоровий глузд, бо я вже і сам не знаю, в що мені вірити.

Щиро Ваш, Роман Маковій.